07/06/2025

Μαρωνείας Παντελεήμων για Κυριακή της Πεντηκοστής: “Δίψα και πνεύμα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Στο μήνυμά του για την Κυριακή της Πεντηκοστής με τίτλο «Δίψα και πνεύμα», ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων μεταξύ άλλων ανέφερε ότι «Όπως το νερό προχωρεί μέχρι το τελευταίο κύτταρο, για να το ζωογονήσει, έτσι και ο Χριστός πρέπει να εισδύσει διά του Αγίου Πνεύματος μέχρι την έσχατη γωνιά των σκέψεων, των αισθημάτων, της υπάρξεώς μας».

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Ἡ γιορτὴ τῆς Σκηνοπηγίας, ποὺ διαρκοῦσε ἑπτὰ ἡμέρες καὶ θύμιζε στοὺς Ἰουδαίους τὴ σαραντάχρονη περιπλάνησή τους στὴν ἔρημο, πλησιάζει στὸ τέλος της. Σέ ἕνα

σημεῖο τοῦ τυπικοῦ τῆς γιορτῆς λευκοντυμένοι ἱερεῖς μεταφέρουν ἐν πομπῇ στὸ ναὸ μιὰ χρυσὴ στάμνα γεμάτη νερὸ ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ Σιλωάμ. Αὐτὴ ἡ τελετὴ θύμιζε τὴν θαυμαστὴ διάσωση τοῦ Ἰσραὴλ στὴν ἔρημο, ὅταν κρυστάλλινες πηγὲς νεροῦ ἀνέβλυσαν ἀπὸ τὸ βράχο καὶ ὁ λαὸς ξεδίψασε. Ὕστερα ἀπὸ λίγο οἱ προσκυνητὲς θὰ ξαναγυρίσουν στὶς καθημερινές τους ἀσχολίες.

Ὁ Κύριος γνωρίζει καλὰ πόσο ἐξαντλητικὴ θὰ εἶναι ἡ πορεία, ποὺ θὰ ξαναρχίσουν οἱ ἄνθρωποι μέσα σὲ μιὰ ἄλλη ἔρημο, τὴν ἔρημο τῆς ζωῆς τους. Γνωρίζει πόσο βασανίζεται ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ καθημερινὰ ἀπὸ μιὰ ἄλλη δίψα, τὴ δίψα τὴν πνευματική. Γι’ αὐτὸ «τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς μεγάλης γιορτῆς στάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ φώναξε δυνατά : «Ὅποιος διψᾶ, ἂς ἔρθει σὲ μένα καὶ ἂς πιεῖ». Τό φώναξε μέ ὅλη Του τή δύναμη γιά νά νικήσει τήν ὀχλοβοή ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀλλά καί κάθε ἄλλης ἡμέρας καί νά ἀκουσθεῖ καθαρά ἀπό ὅλους, ἀπό τούς ἀνθρώπους ὅλων τῶν αἰώνων μέχρι καί σήμερα.Διψᾶμε γιὰ δικαιοσύνη, ἀγάπη, εἰλικρίνεια, εἰρήνη, διψᾶμε γιὰ ζωή. Προσπαθοῦμε νὰ σβήσουμε αὐτὴ τὴ δίψα μὲ θεωρίες ἢ διασκεδάσεις, μ’ ἕνα ξέφρενο κυνήγημα χρημάτων, φήμης, δυνάμεως.

Ὅμως ἡ καρδιά μας παραμένει ἀνικανοποίητη, στεγνή. «Διψᾶτε γιὰ ἀγάπη;», μᾶς λέει ὁ Χριστός. «Λαχταρᾶτε νὰ ἀγαπηθεῖτε ἀνυπόκριτα καὶ νὰ ἀγαπήσετε πραγματικά; ἐλᾶτε κοντά μου. Μήν μένετε σέ ἀόριστες θεωρίες καί σέ ἄψυχα «πρέπει». Αὐτά εἶναι νερό ἁλμυρό πού δέν ξεδιψᾶ. Μάθετε νά ἀγαπᾶτε «καθώς ἐγώ ἠγάπησα ὑμᾶς», ἄδολα, ἔμπρακτα, τούς πάντας καί θά ἀγαπηθεῖτε καί ἐσεῖς εἰλικρινά. «Διψᾶτε γιά ἐλευθερία πραγματική;».

Οἱ ἄρχοντες καί οἱ διανοούμενοι τοῦ κόσμου ὑφαίνουν περίτεχνους ὕμνους γιὰ τὴν ἐλευθερία, ἐνῶ ταυτόχρονα πλέκουν βρόγχους γιὰ τὶς ψυχὲς καὶ τοὺς λαούς. Μόνον ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης σᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰ πάθη ποὺ σᾶς πνίγουν, θὰ εἶστε ἀληθινὰ ἐλεύθεροι. Τὸ νερὸ δὲν ξεδιψᾶ, ὅταν τὸ περιεργάζεται τὸ βλέμμα μας, ἀλλ’ ὅταν φθάνει στὴ γλῶσσα καί στὰ σωθικά μας. Μήν περιοριζόμαστε λοιπόν νά βρέχουμε λίγο τά χείλη μας, νά ἀγγίζουμε μερικές σταγόνες τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ μέ τήν σκέψη μας.

Ὅπως τὸ νερὸ προχωρεῖ μέχρι τὸ τελευταῖο κύτταρο, γιὰ νὰ τὸ ζωογονήσει, ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς πρέπει νὰ εἰσδύσει διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι τὴν ἔσχατη γωνιὰ τῶν σκέψεων, τῶν αἰσθημάτων, τῆς ὑπάρξεώς μας.